

Allen Ginsberg

HALÁL ÉS HÍRNÉV

Death and Fame

Ha meghalok
 csinálhattok a testemmel akármit
 szórjátok hamvaimat a szélbe, az East Riverbe
 Temessétek el urnámat a New Jersey-beli B'Nai Israel temetőben
 De nagy temetést akarok
 Szent Patrick katedrális, Szent Márk templomot, Manhattan legnagyobb zsinagógáját
 Először is legyen ott a család, bátyám, unokaöcsém, 96 éves virgonc mostohaanyám,
 Edith, Honey néni az öreg Newarkból,
 Joel doktor, unokatestvérem Mindy, félszemű, félfülű bátyám, Gene, sógornóm, szőke
 Connie, öt unokaöcsém, mostohafivéreim és -nővéreim és mindezek unokái,
 Aztán tanítónak, Trungpa Vajracharyának kísértet-szelleme, Gélek Rinponche is legyen
 ott, Sakyong Miphan, az óvatos Dalai Láma, jó alkalom amerikai kiruccanásra,
 Satchinanda, Swami
 Shivananda, Dehorava Baba, XVI. Karmapa, Dudjom Rinpoche, Katagari & Suzuki
 Zen-mesterek kísértetei
 s a többi Zen-mester: Baker, Whalen, Daido Lorie, Qwong, a törekeny őszhajú
 Kapleau, Tarchin Láma –
 Aztán, fölöttébb fontos, fél évszázada szaporodó szerelmeim,
 Több tucat, száz, még több, korosabb fickók, kevés haj sok pénz,
 fiatal fiúk, kikkel nemrég pucéran az ágyban, egymás látványától mehökkent sokaság,
 számlálhatatlanul, meghittén, emlékeket csereberélve
 „Megtanított meditálni, most vén veterán vagyok, az ezer napos lelki gyakorlaton túl –”
 „Földalattik peronján muzsikáltam, nem vagyok meleg, de szeretett és szerettem”
 „Több szeretetet kaptam tőle 19 évesen, mint bármikor akárkitől”
 „Feküdtünk plédek alatt, pletykáltunk, olvastuk verseimet, öleltük, csókoltuk egymást
 has a hasnál, egymás karjaiban”
 „Mindig alsónadrágban feküdtem mellé, és reggel padlón volt a gatyám”
 „Japán vagyok, mindig a faromba jött volna mesterien”
 „Egész éjjel Kerouacról & Cassadyról beszélünk Buddha-ülésben, aztán parancsnoki
 ágyában aludtunk”
 „Gyöngédség-igénye akkora volt, hogy nem boldoggá tenni gyalázat”
 „Magányos voltam, senkivel addig nem bújtam pucéran ágyba, oly kedves volt,
 megborzongott
 a gyomrom míg ujját végighúzta hasamon s a csípőmig mellbimbómtól –”
 „Csak feküdtem hunyt szemmel hanyatt, ő gyönyörhöz segített szájjal és derakamnál
 ujjáival”
 „Nagyszerűen fuvolázott”
 Így tereferéltünk 1946-os szerelmekről, Neal Cassady szellemébe 1997-es test és fiatal
 vér vegyült
 és meglepetés – „Te is? Azt hittem hetero vagy”!
 „Az hát, de Ginsberg kivétel, megtetszett valamiért,”
 „Elfeledtem, hogy hetero vagyok vagy homo meleg vagy langyos, önmagam voltam;

gyengéden és szeretőn vártam, hogy megcsókolja vesszőm hegyét,
 homlokomat torkomat szívemet & hasi idegközpontomat, köldökömet, faszomat,
 nyelvével csiklandozza”
 „Szerettem, ahogy szavalta ‘Hallom mögöttem: az Idő / Szárnyas hintója rémitő’, fej fej
 mellett, szemtől szembe, a párnán –”
 A szeretők közt egy 17 éves csinos srác baktat a sor végén
 „Professzorom volt a költészet-szakon, felcipeltem hozzá valami cuccot a harmadik
 emeletre,
 elcsábított, bár nem akartam, elélveztetett, hazamentem, többé sose láttam nem is
 akartam...”
 „Nem bírta felállítani, de szeretett”, „Tiszta öreg ember”, „Ügyelt rá, hogy én élvezzek
 először”
 Büszke döbbenet, együtt a tömeg a tisztesség szertartáshelyén –
 Majd költők & zenészek – diáktébolzenekarok – vénséges rock sztár Beatles, hű
 gitár-kísérők, meleg klasszikus-karmesterek, ismeretlen kultúrdzsessz-
 komponisták, pipogya trombitások, bőgős & natúrkürtös fekete zsenik,
 népdalénekesek-hegedűsök gitárral tamburinnal harmónikával mandolinnal
 citerával négylikú sípokkal & fémdudákkal
 Aztán a 60-as évek hindu misztikáján nevelkedett ügyeskezü romantikus olasz
 realisták, hajdani fauvista költők-festők Toscanából, klasszicisták, massachusettsi
 szürreális senkiházik európai nejjel, gipsz olaj vízfesték-művész szegényes
 vázlatfüzettel, a vidéki Amerika mesterei
 Majd középiskolai tanárok, magányos ír könyvtárosok, érzékeny könyvgyűjtők,
 szexemancipációs csapatok sőt hadseregek, mindkét nembeli hölgyek
 „Nyakra-főre találkoztunk, sosem emlékezett a nevemre mégis szerettem, igazi művész”
 „Klimaxos idegösszeomlás után költői humora mentett meg öngyilkosságtól
 kórházaktól”
 „Charmant, szerény modorú lángész, elmosogatott, tág termem vendége egy hétig
 Budapesten”
 Sokezer olvasó, „Az ‘Üvöltés’ megváltoztatta életemet az Illinoisbeli Libertyville-ben”
 „Hallottam felolvasni a Montclair-i Állami Tanárképzőben, és eltökéltem hogy költő
 leszek –”
 „Befűtötte agyam, garage-rockkal kezdtem dalaim daloltam Kansas Cityben”
 „Megrikatott a 'Kaddis' magamért és élő apámért Nevada Cityben”
 „A ‘Halál Apa’ megvigasztalt ‘82-ben amikor a nővérem Bostonban meghalt”
 „Olvastam szavait egy képeslapban, rádöbentem, hogy sorsom mással is megesett már”
 Süketnéma bárdok gyors ragyogó taglejtéssel gesztikulálók
 Aztán újságírók, szerkesztőségi titkárnők, ügynökök, arcképfestők és odaadó
 fényképészek, rockzene-kritikusok, a kultúra munkásai, kultúrtörténészek
 legyetek tanúi a történelmi temetésnek
 Szuper-rajongók, fűzfapoéták, vénülő Beatnikék & Halálfejek, autogram-vadászok,
 kiváló rohamfotoriporterek, értelmes balfácánok
 Mindenki tudta hogy része a ‘Történelemnek’ az elhunyt kivételével
 aki sohase tudta pontosan mi történik még akkor sem amikor éltem

(1997. február 22.)

Eörsi István fordítása

